

Hangi namazın daha güzel oldu?

Bir gün Hz. Ömer (r.a.), mescitte aceleyle namaz kılan birini görür. Adam, namazını o kadar hızlı kılar ki, görenler onun tavuğun yem toplaması gibi eğilip kalktığını fark eder.

Namaz bitince Hz. Ömer yanına gider ve der ki:

“Ey Allah’ın kulu! Bu nasıl namaz böyle? Tavuğun yem topladığı gibi kılıyorsun. Haydi, şu namazını yeniden kıl!”

Adam hiç itiraz etmeden yeniden namaza durur. Bu defa acele etmeden, tadil-i erkâna riayet ederek, yavaş ve dikkatli bir şekilde namazını tamamlar.

Namaz bitince Hz. Ömer gülümseyerek adama sorar:

“Şimdi söyle bakalım, hangi namazın daha güzel oldu? İlki mi, ikincisi mi?”

Adam hiç çekinmeden cevap verir:

“İlk kıldığım namaz daha güzeldi, ya Ömer.”

Hz. Ömer şaşırır:

“Nasıl olur da o kadar hızlı kıldığın namaz, bu güzel kıldığından daha iyi olabilir?”

Adam cesaretini toplar ve der ki:

“Ya Ömer, ilk kıldığım namazı yalnız Allah rızası için kılmıştım. Bu ikinciye ise sana beğendirmek için kıldım. Elbette sadece Allah rızası için olan namaz daha güzeldir.”

Bu samimi söz karşısında Hz. Ömer mahcup olur ve:

“Doğru söyledin. Bana hakkını helal et.” diyerek oradan ayrılır.

İnsan, yaptığı her işte yalnız Allah’ın rızasını esas maksad yapmalıdır. Ne insanların görmesi, ne övmesi, ne de beğenmesi onun için ölçü olmamalıdır. Çünkü insanların memnuniyeti geçicidir, ama Allah’ın rızası ebedî bir değerdir. Kalp, sadece O’nun hoşnutluğunu kazanmakla huzur bulur. Gerçek kıymet, insanların alkışında değil, Rabbin razı olduğu bir kul olabilmektedir.